

delser hans Anstuelser i saa Henseende. Hvad der for den ærede 1ste Landssthingsmand for 9de Kredts og for mig er det Afgjørende, det er, at Sagen ligesom i Forhold til Anstalten maa betragtes som, om jeg maa bruge dette Udtryk, en Forretning. Alle andre Hensyn mene vi komme ikke i Betragtning her, hvor der alene er Tale om Forholdet til Anstalten. Jeg troer ikke, at man vil kunne nægte, at den, der falder i en Duel, derved kommer i et andet Forhold til Anstalten end det, der egentlig har været tænkt paa ved hans Forsikrings Stiftelse. Der kan maaffes ikke her være Tale om noget Contractsbrud; der er ikke Tale om en Handling, der stæer med det Forsæt og i den Tanke derved at gjøre et Brud paa Forsikringen. Men der foreligger dog i ethvert Fald, forekommer det os, et stærkt Brud paa de Forudsætninger, hvorunder Forholdet er stiftet mellem Bedkommende og Anstalten. Der foreligger et Brud paa den Beregning, som Anstalten maa gaae ud fra for at bestemme sin Præmie. Bedkommende har ved at træde ind i Anstalten selv maattet erkjende, at et saa exceptionelt Tilfælde som en Duel kunde Anstalten ikke tage med i sin Beregning; det hører ikke med ind under denne. Det forekommer mig, at man ogsaa ved at vedtage Forslaget herom vilde komme i en besynderlig Modsigelse med sig selv, forsaavidt som man i Tilfælde af Reiser til fremmede Lande udenfor Europa fastsætter en ikke ubetydelig Tillægspræmie. Naar man paa Grund af feilagtige Angivelser ved Forsikringen vil have, at Forsikringen skal være hævet, som ved § 12 foreslaaet, men dog vil lade en Forsikring gjælde, hvorved der har fundet en saa bestemt Afvigelse Sted fra det, der var Forudsætningen for Forsikringen, saa forekommer der mig ogsaa heri at være en Modsigelse. Det er jo dog ganske vist, for at tage et Exempel, at hvis Nogen flytter til Kysten af Guinea for at begrunde en Coloni der, saa vil Anstalten vanffelig beholde ham som Interessent uden saa stor en Tillægspræmie, at det næsten bliver det Samme som en Ophævelse af Forsikringen, men dog vil dette Forhold ikke være saa stærkt, som, hvis man tænkte sig, at En, der skulde duellere, og som iforveien vidste dette,

skulde kunne indtræde i Anstalten under samme Vilkaar som alle Andre. — Noget Eignende er Forholdet med Hensyn til domfældte Forbrydere, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved; det maa i det Hele komme ind under de samme Betragtninger, som gjælde med Hensyn til Duel, forsaavidt Taler er om Forholdet til og Forretningen med Anstalten. — Kun maa jeg endnu med Hensyn til de nævnte to Arter af Tilfælde tilføie, at de heldignis, som den ærede Ordfører allerede har sagt, ere saa sjeldne her i Landet, at det egentlig ingen praktisk Betydning vil faae for Anstalten, hvad der om dem her bestemmes. Den praktiske Betydning er for deres Bedkommende saa ringe, at jeg skal tilføie, at jeg for min Person ikke vilde have stillet noget Forslag angaaende dem, naar der ikke havde været optaget noget Saadant i Lovforslaget. Men naar Spørgsmaalet er reist, og der skal træffes en Afgjørelse, saa forekommer det mig, at jeg i saa Henseende maa gaae med Lovforslaget og imod Udvalgets Fleertal.

Med Hensyn til Selvmordere stiller Sagen sig noget anderledes. Det er desværre langtfra at være et Forhold, som ikke har stor Betydning ogsaa for Anstalten. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at Selvmordene allerede ere omtalte af Anstaltens Læge. Denne gaaer endog saa vidt, at han ved at omtale Muligheden af at indrømme den fuldstændige Livsforsikring for Selvmorderes Efterladte siger, at dette vistnok maatte medføre, at Præmierne maatte forhøies. Jeg skal lade staae hen, om dette vilde være nødvendigt, men, naar en saadan Bemærkning kommer fra en Autoritet som Anstaltens Læge, saa viser det dog allerede, hvor stor en Betydning Selvmordstilfældene have for Anstalten som saadan. Der gjælder her, forekommer det mig, fuldstændig det Samme, som jeg udtalte om de tvende andre Forhold, at der foreligger et Brud vel ikke paa Contracten, men dog paa alle de Forudsætninger, hvorunder Forsikringen er stiftet. Men hertil kommer for Selvmordstilfældenes Bedkommende endnu eet Moment, som er af en anden Art, og som jeg ikke kan undlade at gaae noget ind paa; det er allerede tildeels blevet omtalt af den ærede